

Iedereen doet ertoe.

Meet & greet wethouders
welzijn uit Maastricht
en het Heuvelland p. 4

Buurttheater Mariaberg
wil verbreden naar andere
buurten in Maastricht p. 7

Brede aanpak
laaggeletterdheid
p. 8

“Heel prettig om
terug te kunnen
vallen op een
steungezin.
Zo kan ik ons
gezin ontlasten.”

Vlnr: Sadetta, Eldar en Daniëlle

Buurtgezinnen.nl

Laagdrempelige en vrijwillige gezinshulp om ouders te ontlasten

Buurtgezinnen.nl is actief in 38 gemeenten. Inmiddels zijn er meer dan 500 gezinnen aan elkaar gekoppeld. Het idee werd in 2017 bekroond met een 'Appeltje van Oranje', een prijs van het Oranjefonds voor vernieuwende sociale initiatieven. Gezinnen die wel wat steun kunnen gebruiken of gezinnen die graag ondersteuning willen bieden kunnen zich aanmelden via www.buurtgezinnen.nl.

Het landelijk initiatief Buurtgezinnen.nl koppelt gezinnen die overbelast zijn (vraaggezinnen) aan gezinnen die ondersteuning willen geven (steungezinnen). Trajekt voert het project uit in de gemeenten Maastricht en Eijsden-Margraten. Steunouders zijn ervaren ouders met een groot hart die graag wat willen doen voor een ander gezin. “Ik heb veel kennis en kunde op het gebied van opvoeden, die kennis wil ik graag delen.”

Tussen vraagmoeder Sadetta en steunmoeder Daniëlle is in de afgelopen zes maanden, sinds de match tot stand kwam, een hechte vriendschap ontstaan. “Er was al snel een vertrouwensband tussen ons,” zegt Sadetta. “Ik ben heel blij met de match, het heeft mij veel gebracht.”

Ook Daniëlle heeft veel voldoening van haar rol als steunmoeder. “Ik vind het fijn dat ik iets kan betekenen voor Sadetta. Met vier kinderen in de leeftijd 21, 18, 15 en 3 jaar heb ik veel kennis en kunde op het gebied van opvoeden, ook met bijzondere kinderen. Die kennis wil ik graag delen.”

Uitbouwen netwerk

Sinds haar 2^e jaar woont de uit voormalig Joegoslavië afkomstige Sadetta in Nederland. Haar man, afkomstig uit Slovenië, vestigde zich hier in 2013. Ze wonen met hun zoontje Eldar van 4 jaar in Maastricht. Vanwege een beperking gaat hij niet naar een reguliere peuterspeelzaal, maar naar Kinderbehandelcentrum De Grummelkes in Cadier en Keer.

» De oproep van Buurtgezinnen op Facebook sprak haar meteen aan. “Heel prettig om terug te kunnen vallen op een steungezin. Zo kan ik ons gezin ontlasten. En het maakt de wereld van Eldar groter, zodat hij leert ook andere mensen te vertrouwen. Zijn wereld bestond alleen uit het Kinderbehandelcentrum De Grummelkes.” Een ander pluspunt van Buurtgezinnen is dat het haar de mogelijkheid biedt haar netwerk uit te bouwen en nieuwe vrienden te maken. En dat ze even kan sparren met een andere moeder. “Vooral daar had ik veel behoefte aan. Even kortsluiten hoe andere ouders met bepaalde zaken omgaan.”

Bemoedigende resultaten

Katrien Jozeph is als projectcoördinator betrokken bij de uitrol van Buurtgezinnen.nl in Maastricht en Eijsden-Margraten. Een hele uitdaging, en de resultaten zijn bemoedigend, zegt ze. “Tot nu toe zijn er tien matches tot stand gekomen.”

Jozeph verzorgt de intakes, bekijkt welke gezinnen met elkaar matchen en welke koppelingen er gemaakt kunnen worden. “Tijdens de kennismaking maken we samen afspraken over dagdelen, bijzonderheden zoals bijvoorbeeld allergiën, opvoedregels, de aard van de ondersteuning en de samenwerking tussen beide gezinnen.”

Het is de bedoeling dat gezinnen met elkaar afstemmen wanneer ze elkaar ontmoeten en hoe deze ontmoeting tussen kind en steungezin er uitziet. Jozeph: “Dat kan uiteenlopen van af en toe logeren tot de opvang van een kind op vast dagdeel in de week. Bij deze afspraken ben ik niet betrokken, de gezinnen regelen dat onder elkaar.” Wel houdt ze de vinger aan de pols gedurende het traject, dat een looptijd heeft van twee jaar. “Er is geregeld contact en elk half jaar is er een evaluatie. Als zaken niet goed gaan spring ik in.”

Bij Sadetta en Daniëlle verloopt alles zeer naar wens. “Een mooie match die voor beide partijen heel positief is,” vindt ze. “Precies zoals Buurtgezinnen.nl is bedoeld: ‘een vriendendienst van gezinnen voor gezinnen.’”

Hartverwarmend

De wekelijkse opvangmiddag van Eldar bij steunmoeder Daniëlle verloopt volgens een vast stramien. “Om 2 uur, nadat hij is gebracht met het busje vanuit de Grummelkes, eet hij eerst een boterham. Daarna doen we spelletjes of speelt hij alleen. Halverwege de middag halen we mijn dochtertje op van de crèche. Tot een uur of 5 vermaken ze zich samen. In de namiddag eten we met ons drieën. Daarna wordt nog even gespeeld. Tegen een uur of 6 wordt Eldar opgehaald door zijn moeder Sadetta of zijn vader,” vertelt ze.

De band met Sadetta is hecht. “We praten over alles. Ook winkelen we samen en maken we geregeld leuke uitjes. Onlangs zijn we naar Eindhoven geweest om kleren te kopen voor de kinderen.” “Het heeft ons veel gebracht,” vult Sadetta aan. “Het is hartverwarmend hoe Daniëlle met Eldar omgaat. Zij is geduldig en lief voor hem. Ook is het mooi om te zien hoe Eldar met de familie van Daniëlle omgaat. Het is echt een hele goede match.” ■

“Het is een echte win-win-situatie. Cindy is geholpen en wij genieten van Amy’s gezelschap.”

Zoektocht

Cindy is bewust alleenstaande moeder met twee jonge kinderen, Amy (4) en Mick (2). Zij werkt in de gezondheidszorg bij een stichting waar mensen met psychische problematieken en/of een verstandelijke beperking 24-uurs begeleiding krijgen en heeft onregelmatige werktijden.

Cindy: “Ondanks de wisseldiensten was de zorg voor mijn kinderen altijd goed geregeld. Ze konden terecht bij een gastouder in Puth (bij Sittard). Totdat Amy 4 jaar werd en naar school moest; toen lukte het niet meer met brengen en halen.”

Ze besloot om op zoek te gaan naar een nieuwe opvang in Maastricht, “vooral flexibel en bereid om Amy een à twee keer per week uit school te halen en haar daarna op te vangen.” Na een zoektocht die niets opleverde besloot Cindy om Buurtgezinnen.nl in te schakelen. Een gesprek met projectcoördinator Katrien Jozeph was verhelderend en al snel volgde er een advertentie op Facebook.

De klus klaren

Nicole reageerde op de advertentie. Samen met haar man Rob wilde ze heel graag de klus klaren. “Wij zijn de ander kant van het verhaal. We kunnen geen kinderen krijgen. Mijn hele leven heb ik in de jeugdzorg gewerkt. Een tijd geleden ben ik gestopt met werken. Vrijwilligerswerk doen met kinderen - maar niet in de hulpverleningsrol - dat wilde ik graag. Toen Buurtgezinnen op mijn pad kwam, hebben Rob en ik ons meteen aangemeld.”

Via Katrien werd een afspraak geregeld om kennis te maken. “We hadden meteen en klik. Ik vond ze heel toegankelijk,” vertelt Cindy. “Amy voelde zich al snel bij hen op haar gemak. Om haar geleidelijk te laten wennen aan Nicole en Rob, hebben we het rustig opgebouwd. Ze bleef telkens wat langer. Nu gaat het fantastisch. Amy is weg van Freek, de hond van Nicole en Rob. Hij is haar maatje en ze speelt en dolt veel met hem.” Nicole haalt Amy nu iedere week van school af, soms een keer, soms twee keer, afhankelijk van de dienst van Cindy. Als Rob van zijn werk terugkomt, wordt er gezamenlijk gegeten en daarna gaat Amy een paar uurtjes bij Nicole en Rob naar bed. Ze heeft hier een eigen kamer. Later op de avond haalt Cindy haar op.

Win-win-situatie

Voor Nicole is het opvangen van Amy heerlijk om te doen, zegt ze stralend. “Het is een echte win-win-situatie. Cindy is geholpen en wij genieten van Amy’s gezelschap, van hoe ze zich ontwikkelt en van de verhalen die ze vertelt. Ze voelt zich steeds meer thuis hier. Er is een hechte band ontstaan tussen ons.”

Voor Cindy is het een perfecte oplossing. “Rob is voor Amy het mannelijke rolmodel dat ik niet kan zijn. Deze match betekent voor mij dat ik de ruimte heb om mijn werk te kunnen blijven doen én dat Amy zich prettig voelt. Ze geniet ervan om bij Nicole en Rob te zijn: zowel van de huiselijke zaken als van de uitstapjes die ze samen maken. Fijn dat alles zo goed geregeld is!” ■

Nicole en Cindy

Amy en Rob